

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lovforslaget er enslydende med det om samme Emne senest i Rigsdagssamlingen 1895—96 i Folketinget fremførte Lovforslag, der ikke naaede til 2den Behandling i dette Ting.

Idet i øvrigt henvises til de udførlige Bemærkninger til Lovforslaget i Rigsdags-tidenden for 1895—96, Tillæg A. Sp. 1985—2024, skal ved Sagens fornøjede Frem-sættelse for Rigsdagen tilføjes følgende:

Siden nærværende Lovforslag sidste Gang blev forelagt Rigsdagen er der i vort Ra-boland Norges Stilling til Spørgsmaalet indtraadt en Forandring, der nødvendig synes at maatte medføre Konsekvenser ogsaa for Danmark.

Som bekendt blev det under Behandlingen i Stortinget angaaende den norske Lov om Forfatter- og Kunstnerret af 4de Juli 1893 fra forfættelige Sider forudsat, at der trods den formelle Bemyndigelse, som Loven giver, ikke vilde blive Tale om Norges Til-træden til Berner Unionen, forinden Dan-mark gjorde det samme. Herved ansaa den norske Regering sig bunden og afventede, at nærværende Lovforslag maatte blive vedtaget, noget, hvorpaa man, da hint Forbehold blev taget, havde gjort bestemt Regning. Man mente navnlig i Norge at skyldte den danske Regering, der havde taget Initiativet til Ud-arbejdelsen af den fælles dansk-norske Lov, et vist Hensyn og derfor at burde afvente den formentlig nær forestaaende Afgørelse i Danmark. Da Sagen her imidlertid stadig trak i Langdrag, og da det blev anset for særlig ønskeligt, at Norges Tilslutning til Berner Unionen var færdig forinden Afholdelsen af den diplomatiske Konference, som aabnedes i Paris den 15de April 1896, forelagde den norske Regering fort Tid forud Stortinget et Forslag angaaende Norges Deltagelse i

denne Konference og udtalte, at den vilde betragte dette Forslags Vedtagelse som Ud-tryk for Stortingets Indvilgelse i, at Norge uden at afvente Danmarks Tilslut-ning tiltraadte Berner Unionen. — Den 11te April vedtog Stortinget dette Forslag med 113 Stemmer mod 1, og umiddelbart der-efter tiltraadte Norge Berner Unionen.

Det er allerede oftere ved Sagens tid-ligere Behandling fremhævet, i hvor høj Grad denne Norges Tilslutning til Berner Unionen skaber nye og formentlig tvingende Motiver for Danmark til ligeledes at slutte sig til Unionen. Rent bortset fra den ideelle Skade, som vilde blive Følgen af, at den tidligere bestaaende og under Hensyn til det 19te Aarhundreder gamle Nær- og Bitteratur-fællesskab saa naturlige Nærhed blev brudt, er det indlysende, at Norge vil høste alle materielle Fordele af den nuværende Situa-tion, hvis denne fortsættes. Det maa i høj Grad befrygtes, at hele Lyngdepunktet i den dansk-norske Forlagsforretning hurtigt vil blive forlagt fra Danmark til Norge, idet Forfatterne nu uden Hensyn til Nationalitet erhverve international Beskyttelse mod Over-sættelser ved at lade deres Værker udkomme paa norsk Forlag, medens det ikke opnaas ved Udgivelse i Danmark. Ligeledes saa de norske Forlæggere den Fordel, at de i Norge udkomne Oversættelser frit kunne sælges i Danmark i Konkurrence med de her udgivne, medens det norske Marked er spærret for de paa dansk Forlag udkomne Oversættelser. Endelig fortjener det at fremhæves, at det under Forhandlingerne i Norge fra alle Sider ogsaa blev forudsat, at Norge vilde opnaa saa mange Fordele paa Danmarks Bekostning, hvis alene Norge tiltraadte Berner Unionen, at Danmarks Tilslutning maatte anses som en nødvendig Konsekvens af Norges.